

la veu de Benicarló de Benicarló

ESPECIAL INVESTIGACIÓ

CASTOR

Les claus de la bogeria sísmica

“Tot i conèixer ja el dia 5 de setembre que provocaven sismes, **ells van continuar injectant** segons el seu calendari, fins el dia 16.”

ENTREVISTA AMB
JORDI MARSAL, AUTOR DE
“CASTOR, LA BOMBOLLA SÍSMICA”

Les claus de la bogeria sísmica del Castor

text REDACCIÓ

Seguint el que és un dels temes que més importància i afectació, eleccions a banda, té i tindrà en un present i futur molt propers sobre el nostre territori, la planta de gas del Castor, La Veu ha considerat que valia la pena ficar en qüestió, ara que el Ministre Soria té la patata calenta damunt la taula, alguns dels aspectes que denoten l'opacitat amb que tant ajuntaments, Generalitat i Govern Central han actuat en aquest tema. I per a fer-ho que millor que entrevistar a qui més ha investigat sobre el problema, el periodista Jordi Marsal, autor de llibre "Castor, la Bombolla sísmica", del qual La Veu ja va fer fa unes setmanes la ressenya.

Les seues consideracions, sens dubte, trauen a la llum com tant el govern del PSOE com del PP es van plegar als poderosos, i ara, quan venen maldades, 500 terratrèmols són la prova, intenten sortir-se'n de rosetes de la seua greu irresponsabilitat. L'inconvenient és que el govern central té la balança amb un equilibri molt precari: per una banda, el cost del tancament de la planta, que pot suposar per a l'Estat (o siga tots nosaltres), el pagament de vora 2000 milions d'euros d'indemnització, atesa la clàusula de blindatge que garanteix el retorn de la inversió a l'empresa, i per l'altra, l'esposa de Damocles que si l'injecció de gas continua ningú pot garantir que no torne a haver un altre seguit de terratrèmols... a quin més fort, de conseqüències imprevisibles. El desfici sísmic està servit i no sabem com pot acabar.

ve de la pàgina anterior

1-La sensació que té la gent, arran dels terratrèmols que han ocorregut mentre la planta del Castor, gestionada per ESCAL UGS, l'accionista majoritari de la qual és Florentino Pérez, president del Reial Madrid, ha estat en funcionament, és que tenim a dues passes de casa una mena de bomba sísmica adormida que pot tenir conseqüències imprevisibles i perilloses si es fica en funcionament definitivament. És més, veient les ombres que ha tingut i té tot aquest procés gasístic, i les seues conseqüències immediates, terratrèmols inclosos, això no pot ficar en entredit la capacitat tècnica d'aquesta empresa? I per la mateixa raó, la viabilitat econòmica, tant de l'empresa com del procés, no haurien de mirar-se igualment en lupa?

Efectivament. El problema és que ningú va voler o no va saber calcular l'abast real dels riscos que podia tenir tot plegat, sigui des del punt de vista sísmic, geològic, operatiu i econòmic. Estem parlant d'una empresa promotora, Escal UGS, que va subcontractar pràcticament tots els estudis i obres al llarg de tot el procés. A l'any 2005, quan ja estava tramitant el primer estudi d'impacte ambiental, només tenia un treballador d'alta a la Seguretat Social i dos anys després, quan esclata el tema al territori, només en tenia sis. Tot plegat per una obra que havia de costar ja prop de 1.000

milions d'euros llavors. Alguns experts assenyalen que la manca de coordinació i centralització de la informació entre el més d'un centenar d'empreses participants podria haver tingut molt a veure en aquestes mancances. L'empresa obté informació de la companyia Shell, que havia explotat el jaciment Amposta 30 anys enrere, i la reprocessa a la seva manera per fonamentar la seva visió geològica del magatzem, que molt probablement està basada en supòsits erronis, fixant uns valors de porositat de la roca molt superiors als que serien reals. Segons els geòlegs que he consultat, quan injecten els 8 milions de metres cúbics a principis de setembre, probablement, el gas no troba espai a les esclatxes del magatzem, genera tensions a les roques i els fluïts busquen una sortida per la part més feble de l'estructura, la falla, que es troba dins mateix del magatzem, desestabilitzant-la. En el cas que per evitar sismes decidissin reduir els cabals d'injecció, difícilment la planta seria llavors rendible econòmicament pel que fa a agilitat d'operació.

2-I és que sobta, i molt, com una empresa petroliera reconeguda i molt qualificada com la Shell, que va ser la que inicialment tenia la concessió, i va extraure el cru fins que va considerar que ja no hi era rentable, ni cap de les grans del sector, espanyoles, mai han estat interessades en aquest projecte de magatzem marí. Per què? I aleshores d'on ve aquest interès de l'empresa de Florentino?

ve de la pàgina anterior

De fet, quan va veure que el ritme d'extracció de petroli estava decaient a partir dels anys 80 Shell ja es va plantejar utilitzar el jaciment per emmagatzemar gas metà. També en va arribar a injectar per intentar recuperar el màxim petroli possible. Però les coses no van anar com esperaven i, davant del dubte, van decidir abandonar. Llavors és quan dos enginyers que treballaven a la veïna plataforma Casablanca tenen la idea de posar en marxa el Castor com un magatzem privat i demanen els primers permisos al llavors ministre d'Indústria del PP, Josep Piqué. Els canadencs de Dundee compren el negoci i el vicepresident Rodrigo Rato l'inclou en la planificació estratègica d'infraestructures gasistes. Certament, cap de les grans empreses estatals del sector va mostrar mai cap interès en el tema. I això planteja ja alguns interrogants al respecte. L'entrada de Florentino en el joc s'ha d'interpretar com una oportunitat de negoci per una constructora que buscava diversificar les seves activitats lluny del lucratiu totxo que ja amenaçava de fer esclatar la bombolla. Als canadencs els van recomanar que busquessin un soci espanyol per obtenir els permisos del govern espanyol i construir les instal·lacions. I vet aquí l'aterratge d'ACS, patrocinat pel govern espanyol. En aquell moment, les constructores s'atreuen amb tot.

3-I si l'opacitat en tot el procés administratiu va ser més que evident, sobretot quan els permisos havien de vindre des de la Generalitat Valenciana, i fins i tot de l'ajuntament de Vinaròs, que passaven volant, a l'estiu, o el dia dels innocents, que n'hem de dir de la pregunta del milió, plantejada arran del reguitzell de terratrèmols continuats que vam tenir, de per quina raó el Castor no tenia un estudi sísmològic en profunditat sobre les conseqüències de la seua activitat? O per què tampoc l'IGME es va pronunciar en aquest sentit? Ni tampoc la Generalitat, ni l'ajuntament de Vinaròs?

La pregunta del milió. Un dels problemes de partida és que la normativa ambiental de l'Estat espanyol no obliga a aquest tipus d'activitats a presentar un informe de risc sísmic. L'empresa ha venut sempre el Castor com el paradigma de projecte energètic que ha hagut de superar una teranyina burocràtica immensa, aconseguint 42 permisos. En canvi, cap ni un referit a la qüestió sísmica. Malgrat això, ja des de l'any 2005 el govern espanyol coneixia que l'activitat d'emmagatzemar gas en un antic jaciment de petroli era mundialment coneguda pel seu potencial d'induir terratrèmols. Ho va dir ben clarament l'Observatori de l'Ebre, responent la consulta que els havia traslladat l'administració estatal. Ningú els va fer cas. També la Generalitat de Catalunya va demanar en dos ocasions estudiar aquest risc dins del procediment d'impacte ambiental: els va entrar per una orel·la i els va sortir per l'altra. Al final, a l'any 2009, la declaració d'impacte recollia totes les teories de l'empresa i descartava qualsevol risc partint d'una visió esbiaixada del magatzem que mai han pogut demostrar: l'existència, a 1.700 metres sota el mar, de cavitats i coves grandioses per emmagatzemar el gas.

4- Una de les coses de les quals no s'ha parlat massa és del fet del que van cobrar, o havien de cobrar, ajuntaments i Generalitat Valenciana, pels permisos necessaris per exercir aquesta activitat. De quines xifres estariem parlant?

Va ser la gran operació propagandística ordida per Escal UGS i el seu president, Recaredo del Potro: la d'intentar vendre la seva arribada al territori com la d'un 'Bienvenido Mr Marshall' qualsevol, promentent un futur enlluernador al poble que els "acollia" mentre ignorava i menyspreava la resta de municipis veïns. En moltes ocasions, fins i tot, amenaçava de marxar si els governs no es plegaven a les seves condicions. Al final, va acabar fent creure que complia la seva obligació de fer-se càrrec del pagament de permisos i llicències per una qüestió de bona voluntat, atès que la consideració d'urgent i estratègic que li va donar el govern del PSOE li aplanava el camí en aquest sentit. L'Ajuntament de Vinaròs va rebre d'entrada uns 2,6 milions d'euros, per la famosa llicència d'obres del dia dels innocents. La previsió era rebre'n entre 500.000 i 900.000 en concepte d'IAE i IBI, però atès que, oficialment, la planta terrestre encara no s'ha posat en marxa, encara no els ha cobrat. Aquí caldria comptabilitzar els 14 milions pel famós polígon de Soterranyes, que porta camí de convertir-se en un desastre financer, que van negociar l'Ajuntament i del Potro a Madrid. La confraria de pescadors de Vinaròs va pactar rebre més de 3 milions com a compensació (també Benicarló i Peníscola, així com Les Cases i la Ràpita, tenien acordades quantitats inferiors). Escal UGS es va comprometre també a pagar més de 500.000 euros a la Generalitat Valenciana pels terrenys que utilitza al port de Vinaròs. Aquestes serien les principals, a les quals s'han de sumar convenis i aportacions diverses.

5-Una altra de les "curiositats" sobre com han funcionat els permisos atorgats per l'IGME va ser el fet de verificar si el projecte complia els requisits tècnics i científics mínimament exigibles. I és ací on apareixen grans sorpreses, la primera que els tècnics de l'IGME van donar el seu vistiplau als informes tècnics de l'empresa sense enviar cap delegació

ve de la pàgina anterior

sobre el terreny ni efectuar cap prova empírica pel seus mitjans. Ara bé, si açò ja podríem considerar-ho "estrany", que podríem dir del fet que l'IGME concludés que no disposava de coneixements sobre els controls que s'havien de seguir durant el procés d'emplenament de gas,... però que tot i així igual ho autoritzava. Com són possibles aquests despropòsits? I per cert, que pot dir de qui va firmar l'informe de l'IGME sobre el Castor, en aquest cas?

És certament curiós el tema de l'informe de l'Institut Geològic i Miner de l'any 2007. El signa un funcionari que va arribar a estar imputat per informar favorablement del recreixement de la bassa d'Aznalcóllar (Huelva) assumint acríticament les tesis de l'empresa promotora. Després, el desastre... Amb el del Castor passaria quelcom similar. Sense enviar ningú a estudiar-ho, l'IGME va validar els plantejaments de l'empresa, que poc després va modificar el projecte original i ja no el va retornar al mateix organisme per a una nova revisió. El fet de reconèixer que no disposaven de coneixements per controlar com s'injectava al gas al magatzem ja deixa entreveure, efectivament, com es monitoritzen i regulen aquest tipus de projectes a l'estat espanyol. De fet, tinc seriosos dubtes que les administracions públiques competents disposin de professionals degudament qualificats per poder assumir el control d'aquest tipus d'infraestructures i activitats de risc. I així ens ha anat... Sobta també que quan ocorren els terratrèmols, un enginyer de mines madrileny denuncia que el Tribunal de Comptes va detectar sobresous sense justificar l'any 2007 per l'encàrrec d'informes que podrien estar relacionats amb empreses del Castor.

6-El resultat de tot aquest descontrol administratiu ha desembocat, com ja tots sabem, en més de 500 terratrèmols, dels quals l'empresa diu que ella només és responsable dels de menys de tres a l'escala de Richter, i que la resta de més de tres igual hagueren ocorregut i l'únic que ha passat és que s'han avançat en el temps. Algun dels experts consultats per la seua part avala aquesta teoria? O simplement és un eufemisme de l'empresa per eludir la seua pròpia i passar-la al Ministeri, que va ser el que ho va autoritzar finalment?

Sí. El llibre ja avançava, força abans que apareguessin els informes, la relació directa que existia entre les injeccions de gas al Castor i els terratrèmols, segons corroboren diversos experts i científics independents. **L'empresa ha difós informació esbiaixada per eludir la seua responsabilitat públicament**. Va utilitzar, segons li convenia, l'eufemisme de la sismicitat anticipada per desvincular-se de la inducció dels terratrèmols, precisament, amb l'objectiu de desentendre's dels sismes més grans. Després resulta que han descobert una falla just dins al magatzem que ningú ha pogut veure fins ara. Però, com deia abans, la magnitud de la tragèdia és encara més gran. Les dades d'injecció diària del Ministeri d'Indústria demostren com els terratrèmols van començar just el dia que van incrementar el cabal de gas, el 5 de

setembre, sense cap monitorització gradual. Fins aquell dia no se n'havia produït cap en tot l'any, tot i que estaven injectant des de juny. Una comparació de les gràfiques de les injeccions i els terratrèmols més intensos de finals de setembre i principis d'octubre demostra que la relació és evident. Segons geòlegs com Josep Giner i Luis González de Vallejo, aquest increment sobtat de cabal d'injecció podria haver empès els fluïts a pressió a fracturar les roques de dins del magatzem i, amb els dies i setmanes, transmetre aquestes tensions fins desestabilitzar la falla. Això passa, possiblement, perquè el magatzem no és una zona de grans coves o cavitats buides per emmagatzemar el gas, com creu Escal UGS, sinó una zona fracturada, amb esclatxes. Els geòlegs creuen que no existia l'espai que ells preveïen. I quan injectes gas a pressió, vet aquí els terratrèmols. Però tot i conèixer ja el dia 5 de setembre que provocaven sismes, ells van continuar injectant segons el seu calendari, fins el dia 16.

7-I després de dissecionar una mica la part tècnica i administrativa tenim la qüestió econòmica que, sense dubte, tenint en compte que sembla que al final del camí haurem de ser els ciutadans els que haurem d'assumir la despesa si els tribunals no ho hi fiquen remei, està plagada d'irregularitats econòmiques que han fet que un projecte que inicialment l'empresa va dir que podria no costar no més de 600 milions, ha anat pujant com l'escuma fins a plantar-se en els 1300 més interessos. Com es pot entendre aquest desgavell de xifres? L'Estat, com ha part interessada, no hauria d'haver controlat fins al cèntim aquesta despesa? Per què creu que no ho va fer?

Cap a l'any 2003, quan els canadencs donaven forma al negoci, pensaven que només costaria només 250 milions d'euros. Al 2005, ja en valia 533 i al 2007, prop de 1.000. Quan el govern espanyol va posar un sostre de despesa, cap a l'any 2010, tot plegat ja s'havia disparat fins prop dels 1.300 milions d'euros. Quan ACS entra al negoci, a l'any 2006, no només exerceix de propietari d'Escal UGS sinó que comença a subcontractar-se a ella mateixa parts del projecte: sigui Cobra, Dragados Offshore i d'altres. **Ni a Florentino ni als mateixos canadencs –un fons d'inversions- se'ls coneixia cap experiència en aquest tipus de projectes i han de subcontractar-ho pràcticament tot**. No s'estan de res, això

---

ve de la pàgina anterior

---

sí: empreses punteres del sector o les grues més grans del món per construir la plataforma. Ningú va controlar res en aquest aspecte. La factura la pagaria o bé els contribuents o bé els consumidors del gas. **Només s'ha demanat una auditoria financera quan els terratrèmols han fet trontollar el projecte. I ara resulta que malgrat un dispendi que supera els 1.700 milions –i uns 300 més si s'ha de desmantellar-, el projecte està tècnicament tocat de mort. Un autèntic nyap tècnic i econòmic vaja.**

8-Fins a quin punt, ACS, l'empresa de Florentino Pérez, majoritària d'Escal UGS, te agafat al govern de l'estat pel fet del blindatge del contracte que obliga a que aquest pague una indemnització econòmica en cas que aquesta no funcionés finalment?

Si partim exclusivament del contingut del decret de concessió del mes de maig de 2008, **ACS té garantit el retorn de la inversió faci el que faci, actuï de forma negligent o planificant de la pitjor manera possible, rebent, en aquest cas, el valor residual de les instal·lacions: atès que encara no s'han posat en marxa, la xifra coincideix amb el valor net de la inversió.** Però caldrà veure què passa si la qüestió s'acaba, efectivament, judicialitzant. El ministre Soria va plantejar al Tribunal Suprem que la clàusula podia resultar lesiva per als interessos públics. Això ho havia dit anys abans la demanda d'un dels veïns afectats pel projecte, Mariano Suñer, que ha mogut cel i terra per paraitzar-lo denunciant totes les irregularitats. El Suprem va admetre que la concessió garantia la indemnització al promotor, però també apuntava que si l'Estat acabava demostrant negligència tot plegat es podia acabar modulant a la baixa en funció de la responsabilitat de l'empresa promotora i de la causa concreta. No era tot blanc o tot negre, de fet. El govern espanyol, doncs, hauria de demostrar aquesta actuació dolosa o negligent per evitar, com a mínim, el retorn íntegre de la inversió. Això podria obrir la porta a un procés judicial d'un abast desconegut: en l'obra prenen part més de 100 subcontractes i es pot obrir un complex joc d'atribució judicial de responsabilitats. A més, Escal UGS ha de començar a retornar als inversors 1.200 dels 1.400 milions de l'emissió de bons del Banc Europeu d'Inversions –que va posar 500 milions de diner públic europeu- si no aconsegueix posar en marxa la planta abans del 30 de novembre.

9-Tenint en compte l'alarma social creada arran dels terratrèmols, i veient, altra vegada, l'opacitat amb que està actuant el govern de l'Estat amb els informes tècnics sobre si s'obrirà altra volta la planta, com creu que pot quedar la cosa?

En aquests moments ja sembla prou clar que **la decisió que es tanqui el Castor és essencialment política –i econòmica- més que no pas tècnica.** Altra cosa és com i quan el govern espanyol pot acabar prenent-la definitivament. No hauria de trigar massa, tenint en compte la qüestió espínosa del retorn dels bons a la qual ha de fer front

l'empresa. Veurem si el senyor Soria ho resol o deixa la patata calenta per al seu successor. Hem de recordar que entrem en els pròxims mesos en un important cicle electoral i que la societat del territori ja ha dit ben clarament que això no ho vol. Però la gestió dels temps polítics té uns altres ritmes. Al llibre ja apuntava que els informes estaven a la taula del ministre des del passat desembre. Ara, sis mesos després, n'apareix un i es filtra part de l'altre just en plena campanya de les europees. **Tota l'evolució del projecte està marcada per una opacitat, un hermetisme absolut, que ha intentat deixar fora del debat no només els experts i els mitjans de comunicació, sinó la mateixa població afectada directament pels riscos.** I això és molt greu: demostra la inexistència absoluta de transparència en el funcionament de l'administració, com **els interessos econòmics de les grans corporacions prevalen per sobre d'allò que realment és l'interès general.** Han acabat donant forma a un nyap tècnic, econòmic i perillós a esqueses de tots. **Novament: socialitzarem les pèrdues i prevaldran els beneficis privats.**

10-I per cert, com s'ho mira que ajuntaments i polítics que van donar suport sense condicions a la planta, i que han cobrat els seus bons impostos, ara s'estripen la vestimenta en contra del Castor, encapçalant manifestacions contràries a ella?

És una vella història àmpliament coneguda al territori, que no deixa de recordar aquell magistral retrat socio-polític que fa Berlanga a "Bienvenido Mr Marshall". La gran i enlluernadora inversió que arriba de fora, sense saber exactament com i per què, a salvar un territori econòmicament deprimat, deixat de la mà de totes les administracions i al qual li recorden, insistentment, que no pot viure per ell mateix organitzant i aprofitant de forma racional i sostenible els seus propis recursos. Els terratrèmols, que no deixen de ser les conseqüències del nyap, més que l'origen del problema, tenen la virtut de posar de relleu aquestes contradiccions. **El clientelisme, l'arribisme i la submissió a un model de depredació irracional ens acaben portant a situacions totalment no desitjades i indesitjables. Les administracions públiques, estiguin controlades pel PP o PSOE, és igual, intenten gestionar el moment sense voler preveure l'endemà, les conseqüències ecològiques i econòmiques d'aquests projectes i fixen la seva vista en les engrunes que els deixen caure per aplanar-los necessàriament el camí. Això ja es va veure quan Vinaròs va permetre que la planta s'instal·lés als nassos dels veïns d'Alcanar, a canvi d'unes compensacions que, a la llarga, han pogut beneficiar immediatament uns pocs però que resulten pèrdues i amenaces per a la col·lectivitat, per a la societat.** Ni impostos recaptats, ni llocs de treball generats. Ells mateixos ho reconeixen ara amb la boca petita, perquè diuen que **no en volen parlar amb l'excusa que els afectarà el turisme.** A bones hores... **És graciós veure ara com socialistes i populars es tiren els plats a compte del Castor aquí al País Valencià, quan tots dos partits, en algun moment o altre, han impulsat administrativament i han donat suport polític al projecte.**

El Ministeri sabia que l'injecció del gas era la responsable dels terratrèmols

text REDACCI

El Govern central sabia des del primer minut que els més de 500 sismes registrats en el nord de la província de Castelló estaven provocats per la injecció de gas en la planta del Castor. Així queda constatat en les actes oficials de la reunions que van mantenir, després de produir-se els terratrèmols, responsables del Ministeri d'Indústria amb representants de l'Institut Geogràfic Nacional i de l'Institut Geològic i Miner (IGME). Unes actes que figuren en els annexos de l'informe elaborat per l'IGME, que el Govern no ha donat a conèixer a l'oposició fins fa una setmana, tot i que disposava d'ell des del mes de desembre. El secretari de l'Estat de l'Energia, Alberto Nadal, número dos del ministre José Manuel Soria, va encapçalar les reunions en les quals el director de la Xarxa Sísmica Nacional, Emilio Carreño, va assegurar que la detecció de l'epicentre dels sismes "concordava" amb la injecció de gas en el Castor. Una premissa donada també per l'expert de l'IGME Julián García Mayordomo, qui, com figura en l'acta, va considerar que l'extracció del gas "podria ser contraproduent, doncs podria representar un nou desequilibri".

Aquestes afirmacions es van reflectir posteriorment en els dos informes que ambdós instituts van remetre al Ministeri. Mentre una dotzena d'experts espanyols rubriquen l'informe de l'IGME en el qual s'assegura que els terratrèmols van ser provocats pel Castor, el Ministeri posposa i allarga la seua decisió de si tanca definitivament la planta, després de clausurar-la provisionalment al setembre. Per això Soria va encarregar diversos informes a auditors internacionals, el contingut dels quals encara no ha transcendit, a pesar que els grups de l'oposició consideren que ja estan llests. El desconcert és tal que des de les files populars el seu portaveu en la comissió de Medi ambient, Teresa de Lara, reconeix i dona per fet que els experts internacionals diran els mateix que els nacionals, és a dir, que el Castor està darrere dels sismes

Compromís desvetlla més detalls

Els experts de l'Institut Geològic i Miner d'Espanya (IGME) van batejar amb el nom del Castor la gran falla que, amb repetits processos de trencament després d'efectuar-se la injecció de gas en el magatzem submarí, va originar bona part dels més de 500 terratrèmols en la zona, una quinzena dels quals van ser perfectament percebuts per la població del litoral nord de Castelló. Així ho assegura el diputat de Compromís en el Congrés dels Diputats, Joan Baldoví, en una de les preguntes que dirigeix al Govern central, en la qual reclama informació sobre les mesures que pensen adoptar-se per a evitar nous terratrèmols. Així, Baldoví, recorda a l'Executiu de Mariano Rajoy que l'últim informe de l'Institut geogràfic Nacional "confirma la relació directa entre la injecció de gas en el dipòsit marí del projecte Castor i els terratrèmols originats el passat mes de setembre en la zona de la plataforma". I incideix en el retard per part del Govern a "prendre una decisió definitiva".

ve de la pàgina anterior

Les contradiccions entre les conclusions i les recomanacions dels Informes

La Veu, aprofundint una mica més en la problemàtica posa damunt la taula les contradiccions existents entre les Conclusions dels informes dels experts del Ministeri i les seues Recomanacions que, en cap moment fan esment de la possibilitat del tancament de la planta, tot el contrari, deixen oberta clarament la porta altra vegada a reactivar l'injecció de gas a dins del magatzem submarí... amb el perill que per a la integritat de les persones i el seus bens això pot suposar.

Les Conclusions

L'informe diu ben clarament que la sismicitat (terratrèmols), que es va produir en els mesos de setembre i octubre del 2013 "está temporalmente relacionada con las operaciones de inyección de gas colchón que se llevaron a cabo en dicho almacén durante el Estadio 3 (del 2 al 17 de septiembre)". I que els terratrèmols de més intensitat, els de 3,5 a 4,2, "és probablemente consecuencia... del movimiento de pequeñas fallas... y **una falla mayor...**, denominada en este informe **Falla Castor, desconocida hasta el momento**".

L'informe també fa esment que aquesta falla pot arribar a produir terratrèmols de fins a **4,8 Mw** i, d'igual manera, la **Falla d'Amposta**, que fa de tap del magatzem per l'oest, té característiques "que la hacen potencialment susceptible de generar terremotos de magnitud màxima estimada, con la cartografía estudiada, de **5,9Mw**".

Una de les conclusions que més crida l'atenció, però que més tard no es veu referendada en les recomanacions, és el

fet que tenint en compte els episodis de sismicitat generada fins el moment, juntament amb la presència de falles importants, susceptibles de generar terratrèmols de certa magnitud, "que introducen una elevada incertidumbre sobre el nivel de riesgo concurrente", la conclusió a la qual arriben, "con arreglo al actual estadio de la ciencia", és simplement, la recomanació de "realitzar estudios complementarios".

Les recomanacions

Per això resulta més que sorprenent que haja estat ara, arran dels episodis dels terratrèmols, que els tècnics demanen un "Estudio de peligrosidad sísmica" que haurà d'estar basat en dades geològiques de nova adquisició, quan això hauria d'haver estat, tal com en el seu moment va demanar l'Observatori de l'Ebre, el que s'hauria d'haver fet molt abans.

Però si el de dalt resulta sorprenent, no ho és menys que és demane que l'estudi tinga per objecte **establir "las relaciones entre la probabilidad de ocurrencia de eventos sísmicos y su magnitud"**, a més de plantejar **diversos escenaris de sacsejada del terreny en les poblacions costaneres** i la possibilitat de variació en les condicions d'aptitud del propi magatzem. Haurem d'estar a l'espera de la següent sacsejada sísmica?

Tenint en compte les possibilitats anteriors, no gens aclaridores sobre el que ha passat i el que pot passar, ¿què hem d'entendre de la possibilitat que diu una de les conclusions de "**Establecer un protocolo... ante los posibles sismos, indicando las actuaciones a llevar a cabo a corto y medio plazo sobre los volúmenes y caudales de inyección en relación con la magnitud de los sismos registrados**"? Estan insinuant que continuarà l'injecció del gas... juntament amb la possibilitat de tenir sismes? Completament increïble... per no dir, aterridor!

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

textEL LECTOR

Eleccions. Reconec que és inevitable fer aquest exercici de ficció electoral que han publicat aquesta setmana. Sí, perquè és molt dolç i temptador extrapolar les dades per tal d'esbrinar el nou panorama polític local amb unes dades que són absolutament reals i que no tenen res a veure amb cap tipus d'enquesta. Jo, senyora Garcia, agraeixo l'esforç i el treball, però el reflex del resultat al parlament europeu a la composició de la corporació municipal em fa la sensació que estan prou allunyats del que tindrem l'any vinent. No hi ha cap dubte que la davallada dels dos principals partits polítics locals serà notable. Però podem dir que l'ascens de les "terceres vies" també ho serà? Tots sabem que els resultats de les eleccions municipals depenen, en gran manera, de la gent que compona les llistes. Possiblement l'electorat conservador, que clarament s'ha quedat a casa, no deixarà que passe allò que s'albira després del resultat d'aquestes darreres eleccions, i no tinc cap dubte que la mobilització serà massiva. Tots a votar per tal d'evitar que l'extrema esquerra arribe al poder. Segurament, si les eleccions haguessin seguit generals en lloc d'Europees la sorpresa hagués estat molt gran. Però ara ja estan previnguts, i posaran en marxa tota la maquinària mediàtica, difamatòria i calumniadora per tal de, per un costat, mobilitzar el vot conservador, i per un altre, "desemmascarar" aquesta colla de *chavistes* i *castristes* que ens volen convertir en una república bananera on s'abolirà la propietat privada i el privilegi dels benestants. Què passarà al nostre poble? Vés a saber. Les alternatives als tres grups que ara tenen representació a l'ajuntament no crec que tinguen opció malgrat els resultats obtinguts. Qui té més números d'augmentar els seus regidors és Compromís. Però ja veurem. Com diu el

tòpic, les úniques enquestes que valen són les que surten de les urnes.

I ara què? Parlem del vot nul dels paranyers?. A Brussel·les deuen estar cagats pels vots nuls que van haver a La Jana. Mire senyora Garcia, ja sé que soc molt pesat, que sempre repeteixo el mateix i que ja ha entès el meu missatge. Con es diu ara, que soc un cansino. Però no me cansaré mai de dir i repetir que no anem bé. No es poden despatxar amb quatre notícies i tres pàgines de tafaners. Això ho tenen els altres i en colorins. La competència omple quatre pàgines d'articles d'opinió. Sí, molts només parlen del sexe dels àngels, ja ho sé, però hi ha opinió. Ací no. Aquest setmanari no es pot permetre el luxe de prescindir d'alguns col·laboradors històrics i no tan històrics, perquè allò que els diferencia dels altres (ara l'altre) no són les notícies ni les fotos. Ara mateix, excepte uns pocs col·laboradors regulars, els diferencia la portada. Les portades són autèntiques obres d'art. Només faltaria que pogueren anar acompanyades de més col·laboradors habituals. No cal que siguin setmanals, però sí que mantinguen una certa regularitat. Ja suposo que ho han intentat, senyora Garcia, i que han parlat amb gent, i que els han dit que els agradaria, però que no tenen temps. Una excusa tan recurrent com poc creïble. És que es pensen que els altres anem sobrats de temps? D'obligacions tots en tenim, i moltes, però a uns tant els fa i a altres no. Després seran els primers que es queixaran quan veuran que els pocs que ara dediquen una part del seu temps en que aquesta revista veja la llum totes les setmanes es cansen i s'ho deixen. Perquè li he de dir, senyora Garcia, que donen ganes d'anar-se'n cap a casa i perdre de vista aquesta autoimposada obligació setmanal.

Au, ja m'he cansat.

EDITORIAL

937

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

L'estat de la ciència segons el Castor

Començarem pel final, si altra volta s'injecta gas al magatzem submarí del Castor, i encara tenint un protocol d'actuació sísmica, ara per ara inexistent, cap la possibilitat de més terratrèmols? I cap la possibilitat d'algun terratrèmol, imprevisible, en paraules dels tècnics que han fet els informes, que no haja tingut en compte "el actual estado de la ciencia"? La conclusió, vist el que ha passat fins ara, ens presenta un escenari ple de dubtes i, si més no, podríem dir que una mica aterridor. Sens dubte, i per desgràcia, digne del guió d'alguna de les novel·les d'Edgar Allan Poe.

I és que hem hagut de començar la casa per la teulada atés que el que es desprén dels informes, que el Ministeri ha estat ocultant durant mesos i mesos, no deixa espai per a la tranquil·litat. Els informes són contundents pel que fa al fet que els episodis dels més de 500 sismes ocorreguts han estat ocasionats per l'activitat d'injecció de gas. Però el que més alarma crea és que aquest procés de sismicitat induïda, en paraules del propi informe, "no estava prèviament caracteritzat", o el que és el mateix, senzillament no s'havia

tingut en compte. I això que només havien començat a injectar el gas matalàs! Increïble!

S'acumulen els dubtes, un darrera de l'altre, de com s'ha fet aquest procés que no ha tingut en compte el que molts experts indicaven sobre la sismicitat induïda i, al qual li feien falta un bon grapat d'estudis exhaustius, que ara es demanen a corre-cuita quan, si hagueren estat quan tocava, tal volta ara no s'estaria deliberant sobre la necessitat, de no sabem qui, d'emmagatzemar gas en un reservori natural que no compleix, ara per ara, i als fets ens remetem, les condicions mínimes de seguretat. La pregunta és, per quina raó no és van fer? Qui va fer la vista grossa?

Ara el govern està sense saber que fer, amb un nyap, que s'ha convertit en una autèntica bomba de rellotgeria, que ja no depèn de la lògica i el sentit comú, només dels vora 2.000 milions d'euros que costaria el seu rescabament a l'empresa juntament amb el seu desmantellament.

Això sí, mentrestant es va marejant la perdiu amb auditories estrangeres, que segons totes les fons el govern de l'estat ja té, que des del PP indiquen que diran el mateix que les d'ací. Altra opossibilitat és que s'estiga gunyant temps per a dir-nos que si estos estudis, els anteriors ja ho han deixat entreveure en les seues recomanacions, ho avalen,... la planta no es tancarà.

Com dèiem al començament, els estudis es basen en "el actual estado de la ciencia", per a tot allò que no hi és en aquest "estado"... sempre ens quedarà pensar que ha estat un malson. Esperem que no es faça realitat.

De tota manera, una puntualització, l'actual estat de la ciència, vits el que hem vist, i fet el que s'ha fet, més bé diríem que no s'ha aplicat ací amb tota la seua rigorositat.

Com per a refiar-nos ara!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: pel Club Natació Benicarló, pel seu I Campionat Social que va reunir a la piscina més de 400 persones entre nadadors, pares i amics. El dinar de germanor posterior va ser a més tot un èxit amb la qual cosa van tancar una jornada redona. Endavant amb la feina ben feta! Enhorabona!

Panissola: al govern de l'estat per voler enganyar la gent amb el nyap del projecte Castor. Els informes diuen clarament que la planta de gas està al darrera dels 500 terratrèmols... i encara s'està pensant que ha de fer amb ella. Què espera, tenir-ne 500 més i un territori devastat? Cal buscar els responsables d'aquest despropòsit i fer-los pagar a ells el seu tancament.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

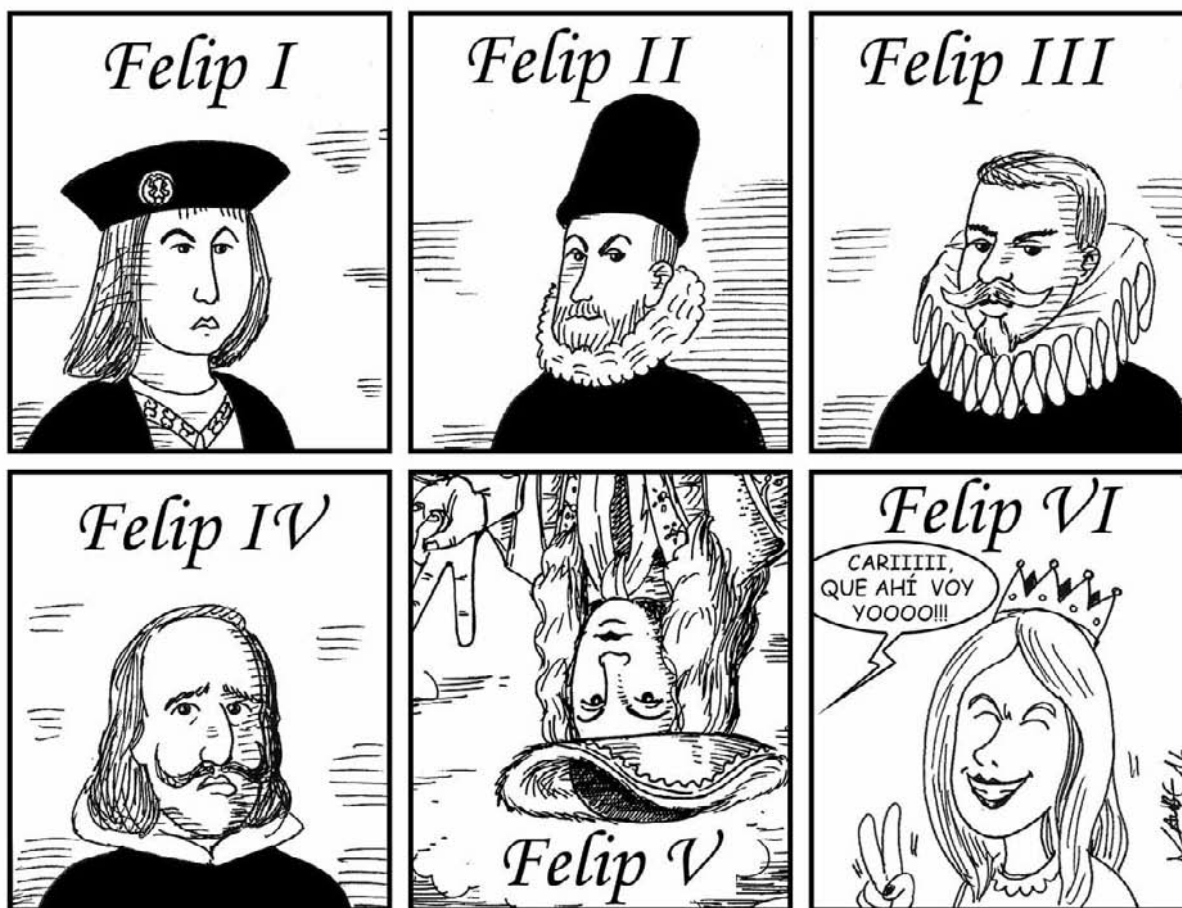
Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Els Felips...”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

e

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

b benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La llengua, la volta i la dona.

Recordeu quan fa un parell de mesos us explicaven com curiosament el mateix dia que es feia la Festa de la Llengua ací a Benicarló, a algú se li va ocórrer, contraprogramar, mateix dia, mateixa hora, una Volta a peu de la dona? Doncs sembla que els mals costums s'encomanen... i com! Mireu si no, aquest passat cap de setmana, a València es va fer una altra edició de la Festa per la Llengua, semblant a la nostra, que es va repetint per diverses poblacions del territori i, a que no sabeu què hi havia programat al mateix temps? Doncs sí, no cal ser molt espavilat per endevinar-ho, una altra Volta a peu de la dona! Osti tu, com ací! No sabem si va ser Marcelino el qui va enviar emissaris amb la idea al cap i casal, per explicar-los als d'allí com s'ho va fer ací per intentar llevar protagonisme als quatre radicals de sempre de la llengua, o és que l'infiltrat aquell del bigotet i gavardina, de la secreta, que un tafaer va vore a la celebració benicarlanda, els havia passat la informació. El que fan alguns quan s'avergonyeixen del que són! Deu ser una de les mesures a què es referia Ana

textLA COLLA DE TAFANERS

Relaxing Cup Botella quan argumentava que el PP era el partit que més havia fet per la igualtat: no hi voltes a peu per a les persones? Doncs una també per a les dones! Jas, igualtat... I matem dos pardals d'una pedra!

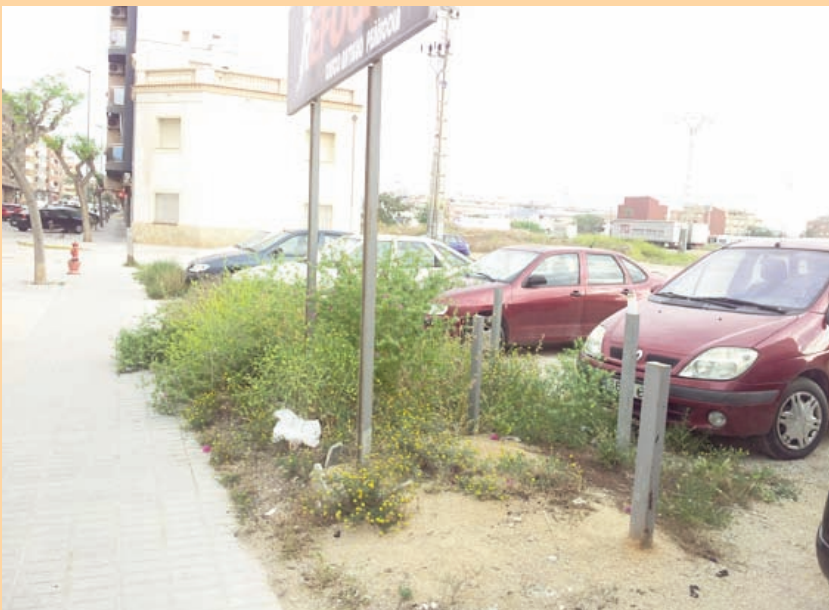
Herbes que no es poden fumar

Diuen que Benicarló té una ordenança que vetlla perquè els solars privats i públics estiguen sense brutícia ni herbassars. La imatge que us mostrem ens la va enviar un veí que, amb tota la bona voluntat, considerava que algú devia estar incomplint la norma i que si nosaltres la traïem a la millor en fan una mica de cas i els responsables comencen a aplicarla. Nosaltres, un altre camí, li

posarem la cara roja a qui corresponga però no tenim tan segur que ens facen el cas reglamentari. Sobretot si tenim en compte que a la ciutat de solars com aquest en podem trobar arreu i amb herbassars que no sempre són aplanats pels cotxes que hi puguem aparcar. Els tafaers cada vegada tenim més clar la necessitat que el nostre enyorat faraó, Kuen-ka, font inextingible de tafaeries, torne una altra vegada a la política activa i pose una mica d'ordre en aquest desgavell de setis selvàtics més propis de l'Àfrica equatorial que dels carrers benicarlandos. I és que tindre el Marçalet de regidor de policia i/o governació és com si no tinguérem res de res. Per no sortir, no surt ni a la foto. No sabem si ho fa a postes o és pura incompetència!

El cavall blanc de sant Jaume

Per fi, sembla que ja ha sortit a la llum pública tota la documentació de la planta de gas de Castor (bé, la que han deixat eixir i encara després de pegar moltes patades), que tenia "guardada" al calaix el nostre perspicu cap del Govern, Mariano (d'un pet t'encano!), des d'allà mitjans de desembre de l'any passat. Com pot resultar una obvietat, no ha estat precisament per la bona voluntat PoPular (si hagués estat pel PP encara estaríem buscant en l'horitzó de la mar les causes dels terratrèmols), ni per les ganes que hi ha demostrat el PSOE (que bon marró va deixar amb la clàusula del blindatge), que haja sortit a la llum pública, sino perquè els de Compromís els ho van sol·licitar, després de molt insistir i quan el PP ja no podia amagar més unes verginyes que li rossegaven per terra. I sabeu a quina conclusió han arribat els experts consultats pel "Ministerio"? Doncs sí, ho heu encertat, i us ho posem literal perquè ningú diga que ens inventem les coses **"todo**

ve de la p gina anterior

indica que la sismicidad inducida es resultado de la actividad de inyeccion de gas". Pren cirera, acaben de descobrir Amèrica! En poques paraules, que les més de 500 sacsades que ens va pegar el terra, incloses les de més de tres graus, que el senyor Recaredo, el cap de la falla que tenim a dins de l'aigua, deia que no eren seus, van produir-se per obra i gràcia de lainjecció de gas a la planta de marres. No es pot dir ni més alt ni més clar. Això sí, el ministre Soria ja ha dit que necessita confirmació d'altres experts... internacionals! Ui, que no se'n refia dels d'ací? És allò de demanar informes i informes fins que algun diga el que volem sentir i aquest serà el vàlid. *As usually!*

Com sempre

Hi ha alguns que per fer-se propaganda fan el que siga. Ací tenim la imatge d'aquest curiós comunicat del regidor del poble del costat de més al nord on s'indica que allí han aconseguit moltes, moooltes... banderes de qualitat per a les platges. A vore, aclarim-nos i posem les coses al lloc... Alerta que no no són banderes blaves, sinó de les que concedeix al Genialitat Valenciana, Qualitur. D'aquestes, enguany n'han repartit 112 entre les 37 localitats de costa i, és clar, com més platges i cales tens, més te'n poden tocar. Ara, com diem per ací, amb cinc duros, al mercat, te'n donen una paperina.

Uns altres que aconsegueixen banderetes

Ens fa l'efecte que el regidor foraster que esmentàvem al cap de la pàgina no ha comptat bé totes les banderetes que han atorgat al seu poble. Com a mínim, se n'ha oblidat una (però si ens posem llepafils, home, nosaltres comptàriem fins i tot les banderetes que duen les barques a la festa de sant Pere... que també van per la mar!). Tenim entès que quan el Madrid va

guanyar *la décima*, a la capital *del reino* (del *reino* eixe que ara en trànsit de canviar de mans sense que ací ningú alce ni pols ni remolí ni ens pregunten de quin color volem *la camisa*) ho van celebrar de valent, però també ací davant dins de la *mar*. Florentino, que n'és el màxim accionista, per si no ho sabíeu, no hi era òbviament, estava a Portugal, però a la plataforma de Castor s'ho van agafar de valent i com qui fica la pica en Flandes, van plantar la bandera del Reial Madrid dalt d'una de les torres... ben visible! Segons tenim entès, quan el *presidente* es va assabentar fins i tot

Per a: [Lluís Gandia Querol >](#)

Nota de premsa - Banderas Qualitur
29 de mayo de 2014 17:42

Bona tarde,

adjunto nota de premsa sobre l'otorgament a Vinaròs de 25 banderes Qualitur per a les nostres platges i cales.

Saludos

va fer passar el jet que transportava jugadors i directius per dalt de la planta perquè ho veren. La foto del jet passant per damunt no l'hem poguda aconseguir, encara no podem arribar a tant, però per si no us ho creieu ací us mostrem la imatge amb la bandereta blanca penjada.

Si Can Vies va a terra, el poble en peu de guerra

text VICENT COLLADO

#EfecteCanVies

El passat dilluns, l'Ajuntament de Barcelona va decidir que era el millor moment de tancar el Centre Social Autogestionat Can Vies, situat al barri de Sants. Convergència i Unió va decidir que el terratrèmol que va sofrir el bipartidisme el dia 25-M era la millor cortina de fum per a fer-ho. Amb totes les televisions elogiant el populisme de Podem, els Mossos van començar la seva actuació mercenària. La veu va anar corrent i la gent es va començar a apropar al barri de Sants. A diferència del que esperaven, la trajectòria de Sants entorn al moviment obrer dels 70-80 es va fer notar. Milers de persones es van començar a solidaritzar a tot el Principat i a Palma i València, on la Policia Nacional li va fer la feina a Artur Mas, impeding les mostres de suport. I és que està clar, l'Estat sap què és el que no es pot deixar sortir de Catalunya. La feina bruta com és habitual la va fer la Brigada Mòbil dels Mossos, però aquesta va anar recolzada per la connivència de TV3. I és que el mitjà públic (que tantes vegades han defensat els valencians) comença a fer olor al Canal 9 més ranci que hem suportat. Amb la caverna catalana més casposa a la taula, es van dedicar a rebotar les bales de goma que la policia havia llançat. No solament es van posar en contra de Can Vies, sinó que es van oblidar de l'atac al setmanari Directa, les persecucions dels mossos pel carrer i de les cassolades als balcons.

Per altra banda, Esquerra Republicana, un partit "progre i d'esquerres" va actuar com a bon soci de govern i va mirar cap al 9-N. I és que no hem de fracturar la unitat del poble català de cara a Madrid, no siga que ens passem de demòcrates. Solament la secció de Sants-Montjuïc va donar suport a Can Vies i als manifestants que van ser detinguts. Aquest tema probablement afecta menys als catalans que l'abdicació d'un rei que no regna i que ha suposat que ERC demane sortir a les places, ara sí. Quan ve de Madrid l'agressió SI, quan ve de Barcelona NO. Tampoc es va pronunciar l'ANC, probablement perquè aquest no era un interès de les catalanes, ja que qui ens estava robant Can Vies no era Espanya, sinó CIU.

Aquest fet ens porta a reflexionar sobre el procés sobiranista que s'està desenvolupant a Catalunya i com afecta a la ciutadania. El pacte CIU-ERC és fort, més fort que el de PP-PSOE i fets com el de Can Vies ho demostren: 75

detinguts, tortures i violacions dels drets humans en l'encerclament de 200 manifestants per la Brimo. La papereta està servida i el pastís a taula, un pastís que molts esperen tornar a repartir-se a partir del dia 9-N (cas que Espanya els deixi). Per a mi la vergonya d'ERC, després d'aquesta setmana, ja no té límits. Però malgrat tot, a Sants aquesta setmana s'ha pegat un cop d'autoritat a la taula, un cop perpetrat per totes aquelles que s'estimaven Can Vies i el teixit popular que ha creat.

És per això que malgrat l'enderrocament, Can Vies no s'atura, perquè la Unitat Popular no es pot aturar i això és el que preocupa al pacte CIU-ERC. Perquè el seu objectiu és una Catalunya independent, però subordinada als interessos del capital, a la cleptocràcia de la classe política i sense renunciar a pagar un deute financer il·legítim. Un país on cada dia les estafes bancàries es perpetuen, els desnonaments continuen i els hospitals tanquen llits. Per tot això donar suport al govern de CIU és complicitat institucional de la petita i mitjana burgesia que es ven d'esquerres i progressista.

Per tant, avui més que mai ens veiem obligats a cridar ben fort que no volem una independència a mitges. Volem el dret a decidir, decidir NO al Bcn World, NO a la privatització encoberta de la sanitat i l'ensenyament. Volem la sobirania plena, HO VOLEM TOT!

COMPROMÍS DEMANA LES FACTURES A L'AJUNTAMENT

text COMUNICAT PREMSA COMPROMÍS

El regidor de Compromís a Benicarló, Joan Manel Ferrer, ha denunciat que “fa set mesos que hem demanat a l'Ajuntament un llistat de factures i encara no se'ns ha facilitat”.

Ferrer recorda que el grup municipal de Compromís “va demanar per registre d'entrada el dia 21 de novembre que se li facilitaren una sèrie de factures, concretament totes aquelles dels anys 2012 i 2013 que no vingueren firmades pel tècnic municipal competent, així com la identificació del tècnic competent per a firmar-les en cada cas”. El regidor ha criticat que “a data d'avui no ens han fet arribar cap tipus d'informació al respecte”.

“És lamentable que l'Ajuntament ens amague una informació demanada per escrit fa 7 mesos” comenta Ferrer. “I això que des del Partit Popular a Benicarló sempre presumeixen de transparència i sempre ens diuen que

tot allò que vulguem saber ho preguntem perquè no hi ha res a amagar. Ara estan demostrant que tot allò que proclamen no és cert” afegeix.

El regidor ha explicat que “des de Compromís el que volem saber és perquè els tècnics corresponents no han signat algunes factures, ja que totes les factures de l'Ajuntament han d'estar signades tant per la part política com pel tècnic, que és qui confirma que un determinat producte s'ha comprat o que una feina s'ha fet”.

Ferrer ha recordat que en la petició registrada a l'Ajuntament, el grup municipal de Compromís va demanar que “subsidiàriament, en cas de no poder o no voler facilitar-nos còpia, que se'ns informe per escrit de les següents dades respecte d'eixes factures: data de fractura, data de pagament, emissor de la factura, NIF/CIF de l'emissor de la factura, número de la factura, import de la factura i funcionari responsable de signar-la”. D'aquesta manera, “sabrem de forma directa què està passant a casa nostra, que és un dret que tenim com a regidors” ha conclòs el regidor de la formació nacionalista.

UN VIATGE PER L'ESPAI

text i foto CEIP MB

El passat mes de maig, els xiquets i xiquetes de 4 anys del CEIP Marqués de Benicarló, vam passar una jornada lúdica-cultural molt interessant. Vam anar fins a Castelló per a saber més coses sobre l'espai i la natura.

En arribar-hi vam esmorzar i vam gaudir de la natura en un bonic parc; fins i tot ens vam fer amics d'un esquirol. Seguidament, ens vam dirigir al planetari on ens vam emocionar amb una projecció, la qual ens va permetre viatjar per l'espai. I com a “colofó” vam gaudir moltíssim entre boles i tobogans en un gran multi-parc. En resum, un dia fantàstic!

Benihort aconsegueix per novè any consecutiu el seu certificat de Qualitat GlobalGap

text REDACCI

Conscients que les exigències dels mercats, en matèria de seguretat alimentària són cada dia majors, la cooperativa Benihort ha renovat tres certificats de qualitat, que reconeixen les bones pràctiques agrícoles, tant en camp com en els propis magatzems. Es tracta dels certificats GlobalGAP, BCR i IFS.

La cooperativa benicarlanda aconsegueix per novè any consecutiu el seu certificat de Qualitat GlobalGap, després de passar amb èxit una nova auditoria els dies 8, 9, 10 i 11 d'abril, que reconeix la qualitat i seguretat dels seus productes, de cara als seus clients. Hortalisses que conreen els socis de Benihort com la coliflor, carxofa i escarola, compten amb aquesta distinció, al costat del meló d'Alger i la seua varietat de cítrics. Per la seua banda, l'empresa de Benicarló també ha tornat a aconseguir per a la seua àrea de Cítrics els certificats BCR (British Retail Consortium) i IFS (International Food Standard), a través d'una auditoria realitzada els dies 14 i 15 de maig. Ambdues es dirigeixen als proveïdors dels principals distribuïdors alimentaris, però mentre BCR és una norma publicada per les cadenes britàniques de supermercats, IFS és una norma de seguretat i qualitat alimentària que es publica

per la unió alemanya de cadenes de supermercats. El director gerent de Benihort, Guillermo Edo, destaca: "Els consumidors i les autoritats exigeixen cada vegada més que els aliments que consumim oferisquen uns alts nivells de qualitat i seguretat i per això no hem de quedar-nos arrere. A més, vam valorar el treball de socis i empleats que amb el seu esforç, tant en camp com en els magatzems de confecció, contribueixen a la renovació d'aquests certificats". El grup cooperatiu Intercoop col·labora, al costat del departament de Qualitat de Benihort, en la implantació d'ambdues normes de qualitat.

D'altra part, aquest cap de setmana s'han celebrat a Segòvia les I Jornades Valencianes de Segòvia, en les quals la Carxofa de Benicarló ha comptat amb un lloc privilegiat. El president del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Carxofa de Benicarló" i membre de la Junta Rectora de Benihort, Jorge Llorach Senar, i el rector de Benihort, Alfredo Lluch Verge, van assistir com representants. En el transcurs de les jornades, que han tingut lloc, tant en el Camp de Golf "La faisanera" com en l'Hotel Santa Ana de la capital segoviana, es van degustar arrossos elaborats pel mestre paeller "Graner". La carxofa va estar present, com aperitiu de "Carxofa DO confitada a la vinagreta" i en un dels arrossos cuinats.

Benicarló ja té reina per a les Festes Patronals de 2014

text REDACCIÓ

Es tracta de la jove Rebeca Besalduch Berga que va ser triada en un acte que va comptar amb la presència d'autoritats, familiars i amics. A més de Rebeca, que representa al Club Bàsquet Benicarló, també es van presentar les joves que formaran part de la Cort d'Honor, que seran Brega Popov (Club Petanca Benicarló), Roxana Burtic (Club Escacs Benicarló), Beatriz Rodríguez Bellmunt (Coordinadora de Penyes), Brenda Martina (Unió Ciclista Benicarló), Rocío Àvila Amela (AFIVINA. Associació Fibromiàlgia), Catrina Garza Carcas (Associació Cultural i Esportiva Peña València CF), Sonia Ferreres de les Heras (Club Ciclista Deportes Balaguer) i Marina Palau Forés (Dama Popular). Les dames infantils seran Rocío Martí Jovaní, Marta Cheto Millán, Blanca Zorrilla Marzá i Anna Roldan Martínez.

El científic Àngel Alberich Bayarri, serà el mantenidor de les Festes en l'acte de proclamació de la Reina. Alberich és enginyer de Telecomunicacions, màster en Enginyeria Biomèdica i actualment coordinador corporatiu de la Unitat d'Enginyeria Biomèdica dels 20 hospitals del Grup Hospitalari Quirón. Alberich també és doctor per la Universitat Politècnica de València, des de 2010, per les seues investigacions sobre l'aplicació de tècniques de processament d'imatges avançades a imatges de ressonància magnètica d'alta resolució per a l'estudi de l'osteoporosi. És autor d'un gran nombre d'articles científics en revistes internacionals de

prestigi. És també autor de diverses comunicacions en congressos internacionals (Chicago, Estocolm, Viena) i ha participat en nombrosos projectes d'investigació i assajos clínics amb empreses farmacèutiques. L'últim reconeixement que ha rebut, el passat mes de març a Viena, ha estat el del Congrés Europeu de Radiologia, que li ha atorgat el premi a la millor contribució científica en l'àmbit de l'oncologia.

La Banda Juvenil de Benicarló a Terrassa

text AMCB

La Banda Juvenil de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" junt amb un gran nombre de familiars i amics es va traslladar el passat cap de setmana del 24 i 25 de maig fins a Terrassa per a viure unes jornades d'intercanvi musical i de germanor i per a actuar juntament amb la Banda de Terrassa a l'Auditori Municipal de la mateixa ciutat.

Dissabte la formació benicarlanda sortí cap a la ciutat amfitriona. L'actuació començà a les 21h i tot coincidir en l'horari amb la final del partit de la Champions, l'Auditori Municipal s'omplí de públic per gaudir de la música d'ambdues agrupacions.

La Banda Juvenil de Benicarló va actuar en primer lloc dirigits magistralment per Pablo Anglés amb un repertori més clàssic, posteriorment va ser la Banda de Terrassa qui ocupà

l'escenari amb Xavier Casademunt al capdavant interpretant diferents obres de diversos gèneres i estils. Per finalitzar i després dels nombrosos aplaudiments que el públic va atorgar als músics, les dos agrupacions s'uniren omplint l'escenari de joventut i passió per la música per a interpretar dues peces de forma conjunta.

La trobada acabà diumenge al matí amb una visita guiada pel centre històric de Terrassa on es va poder conèixer una mica més la bonica ciutat i gaudir dels edificis modernistes més emblemàtics així com d'una estona de convivència entre músics, familiars i amics, directius i directors.

Aprofitem també per a recordar les properes actuacions:

-21 de juny a les 19h al Magatzem de la Mar Acte de Graduació amb l'actuació dels alumnes que faran la prova d'accés al Conservatori

-27 de juny a les 19h a l'Auditori Municipal Pedro Mercader Festival Fi de Curs dels alumnes de Llenguatge Musical

NOU ENTRENADOR

text VICENT T. PERIS

Ja s'ha acabat la lliga. Ara el que toca és treballar per tal de planificar amb temps i coneixement la propera temporada. La junta directiva ha agafat les regnes amb força per tal de començar a treballar ben aviat amb la plantilla que defensarà els colors del nostre club. La primera feina important era, ni més ni menys, que buscar un entrenador. Beto estava cansat. Tres anys amb pràcticament la mateixa plantilla li havia fet perdre la motivació. Més tenint en compte la mediocre segona volta de l'equip, sobretot si la comparem amb la primera. Hi ha que dir que Albert Company se'n va agrair, i és conscient que ha tancat una etapa molt important per al futbol del nostre club. Ell va estar al davant quan, a final de la temporada passada el futur del club penjava d'un fil. No va fugir com no van fugir els jugadors. Sempre ha demostrat un immens respecte cap a la institució i els seus dirigents, els tècnics que l'han ajudat i els jugadors als que ha entrenat. Beto ha deixat una gran empremta entre tots aquells que estimem el CDB per la seua entrega, la seua generositat i la seua coherència. Segurament hi ha moltes coses que ens podria contar i que se les ha guardat per a ell. Els rapinyaires farien l'agost si ell parlara. Beto ha cregut en tot moment en el projecte que es volia dur a terme, i ha tingut clar que el futur de l'equip passa pels jugadors de la casa. No hi ha alternativa. Han debutat amb el primer equip sis o set xiques del juvenil. Alguns de primer any. Des d'aquesta pàgina, només li podem donar les gràcies per tot el que ens ha donat al llarg de les tres temporades que ha estat entrenador del nostre equip i li desitgem èxit i triomfs allà on es trobe.

Però mentre un se'n va, un altre ve. Es tracta de Luis de la Haba, que ja va ocupar la banqueta del Benicarló fa quatre temporades. Es tracta d'un home de la casa, ex jugador del CDB i que coneix a la perfecció els jugadors i el club. Aquesta

incorporació no fa més que confirmar la línia que vol seguir la entitat, sense experiments ni fitxatges estrella.

Mentre nosaltres no ens sortim de la línia, encara hi ha qui planeja projectes faraònics per segona o tercera vegada. Però no només a la nostra categoria. També a categories inferiors s'apunten a la megalomania. Con deia aquell, més dura serà la caiguda i més gran serà la blaüra.

L'amo d'aquesta publicació m'ha dit que transcriba el següent text. Jo a creure.

"Senyor director gerent d'aquesta gran publicació. Lo papa diu que li escriga perquè si les coses s'escriuen no sé què ha dit de birbar un volant i una cripta permanent o una cosa pareguda. Diu que és llatí, però jo al BUP el vaig aprovar amb un cinc i només me'n recordo del pas, pasa, pan...o això era grec? Total, que la qüestió és que tinc exàmens i el papa m'ha dit que a estudiar, així que ja fa dies que estic a Barna, a la biblio d'econòmiques estudiant com un boig. A la Margot ni la veig. L'últim dia em va dir "si tu no dinera yo no servisia". I se'n va anar. "Cundo tu dinera yo ..." i va fer una combinació de gestos amb la llengua, els llavis i les mans que no vaig captar. Collons, sembla que tots s'han proposat que no els entenga! Estic molt estressat amb els exàmens. Fins i tot el papa ha vingut amb mi a vore si aprofito els diners que -diu- està invertint en el meu futur. Però casi que no para pel pis i sempre m'envia records de la Margot. La veritat és que a la biblio soc la figura. Tothom em saluda. La bibliotecària, una respectable i seriosa senyora que podria ser ma mare, de vegades em porta carmanyoles amb menjar. "Va fill, a veure si agafes forces, que estàs molt esquifit", em diu. I vinga mongetes amb botifarra! Quan saben que a l'endemà tinc un examen, els companys estudiants de la biblio s'acomiaten de mi entre aplaudiments i crits d'ànim: "va, que tu pots!", "ets el millor!". I jo m'emocio i la bibliotecària em consola. Au, vaig a estudiar. Ja el tindrè al dia, senyor director gerent. Una salutació molt cordial. I també del papa, que ara mateix no sé on s'ha posat."

PRIMER CAMPIONAT SOCIAL DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

text i foto CNB

Diumenge 1 de Juny a la piscina municipal de Benicarló va tindre lloc el primer campionat social del Club Natació Benicarló amb participació multitudinària.

En aquesta competició, de caràcter eminentment lúdic-festiu, varen participar nedadors del club de totes les categories d'edat, incloent als més menuts.

Posteriorment, per a completar el dia, al poliesportiu municipal, prop de 400 persones es reuniren per a degustar unes paelles que el club va oferir a tots els participants. Es donaren també medalles commemoratives a tots els nedadors i es feren les pertinents fotos dels diferents grups d'iniciació i de competició de la present temporada.

S'ha d'agrair la col·laboració en aquest campionat social de les empreses Disbesa, De Vins, UTE piscina coberta Benicarló així com de la brigada municipal i de la regidoria d'esports de l'Ajuntament de Benicarló.

Aquesta exitosa jornada va servir, segons el president Adolfo Saura, per a reforçar els lligams entre els nedadors, cos tècnic, socis i familiars que formen part del Club Natació Benicarló.

RECORDATORI:

El llibre commemoratiu dels 25 anys del CNB encara es pot adquirir a la llibreria Grèvol de Benicarló.

MARC VEA ROYO, NOMENAT MILLOR ESPORTISTA DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ DE L'ANY 2013

text i foto CNB

Dissabte 31 de Maig una delegació de la junta directiva del Club Natació Benicarló, amb el seu president Adolfo Saura al capdavant, va anar a la casa del nedador Marc Vea Royo, de 14 anys, per a nomenar-lo oficialment a com a millor esportista del Club Natació Benicarló de l'any 2013.

Marc representarà al club a la tradicional gala de l'esport benicarlano que es celebrarà el proper 28 de juny. En presència dels seus familiars, el jove nedador va agrair a tots el seu nomenament.

Marc va estar triat pels seus indiscutibles mèrits esportius durant l'any 2013, on, entre altres coses, va aconseguir fins a 6 mínimes nacionals per als campionats d'Espanya d'estiu.

Enguany, aquest brillant esportista, estudiant de secundària de l'IES Ramon Cid, continua millorant els seus registres, amb l'objectiu de superar els èxits de la temporada passada.

